

Jeg kan i den sammenhæng kun være enig med forslagsstillerne, når de skriver, at grænsen er nået, men det er den nedre grænse for saglighed i debatten om voldskriminalitet, som nu er nået med dette beslutningsforslag.

Regeringen kan således ikke støtte dette beslutningsforslag.

Sandy Brinck (S):

Jeg vil starte med at tilslutte mig justitsministerens kritik af forslagsstillerens fremstilling af proportionerne af voldskriminaliteten i Danmark.

Enhver voldelig adfærd er en for meget, og derfor ser vi i Socialdemokratiet med meget stor alvor på alle former for vold, hvad enten den udøves i hjemmet over for samlever og børn eller på gader og stræder og i værtshusmiljøet.

Men vi tager netop problemstillingen alvorligt og behandler den seriøst. Vi vil ikke deltage i et usagligt medieridt, som alene bidrager til en unødigt utryghed i befolkningen. Det kan man ganske simpelt hen ikke være bekendt over for almindelige mennesker.

Vi skal hele tiden huske på at inddrage, hvor risiciene reelt er, nemlig blandt alkoholpåvirkede unge mænd i værtshusmiljøet torsdag, fredag og lørdag nat. Og her er der et problem, som jeg så også efterfølgende vil koncentrere mig om.

Paradokset fremstår i Flemming Balvigs undersøgelser, der viser, at den nuværende ungdomsgeneration er den mest lovlydige i tre årtier, mens den hårde kerne, der virkelig træder ved siden af lovens rammer og al menneskelig respekt, ikke har forandret sig. Det er den nød, vi skal knække.

I Socialdemokratiet tror vi ikke på ét universalmiddel. Vi har ikke som højrefløjen ét og samme svar på alle retspolitiske spørgsmål, nemlig at hæve strafferammerne. Vi ikke bare mener, man skal spille på flere strenge. Vi gør det.

For det første har vi skærpet straffene for vold, og det ses i de konkrete domme.

For det andet er en del af det at være konsekvent også, at dommene falder hurtigere. Her går det også den rigtige vej.

For det tredje mener vi, at politiet skal være meget nærværende i disse unges hverdag eller sagt på godt dansk: Politiet skal ånde dem i nakken. Og det har vi målet givet politiet markant flere penge til.

For det fjerde har vi udvidet samarbejdet mellem skole, socialforvaltning og politi, SSP, og

her er det værd at nævne, at selv om begrebet SSP har mange år på bagen, så er der mange små kommuner, som først nu er ved at etablere dette samarbejde.

For det femte har vi lavet ungdomskontrakten, hvor den unge, som har lavet en mindre forseelse, indgår i en skriftlig aftale med samfundet om at gennemføre en uddannelse og holde sig på dydens smalle sti. Dette instrument har vist sig at være meget værdifuldt til at forebygge en lang kriminel løbebane.

Disse ting blot for at nævne nogle få af de mange initiativer. Men vi stopper ikke her. Som det er kollegerne bekendt, kommer Rigsadvokaten inden for de kommende dage med et forslag til en ungdomssanktion.

Vi har i handling vist, at vi er konsekvente over for kriminaliteten og konsekvente over for kriminalitetens årsager. Det er ikke noget let svar, men det er det rigtige svar. Og det er ikke nogen let løsning, men det er løsningen. Højere strafferammer alene løser ikke voldskriminaliteten; det er en forsimplet konklusion på en kompleks problemstilling. Derfor indgår en skærpet straf fra vores side i samspil med en lang række andre initiativer.

Socialdemokratiet kan på den baggrund ikke støtte beslutningsforslaget.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det var pudsig at høre den socialdemokratiske ordførers betragtninger over straf, der ikke løser noget. Vi kan jo godt huske, hvordan Socialdemokratiet med miljøminister Auken i spidsen for nogle år siden for enhver pris skulle jage alle pæne borgere. Der blev ikke givet ved dørene. Når pæne mennesker kom til at bo lidt for længe i deres sommerhuse om sommeren, skulle de jages med alle midler. Ligesom med brokfugle var der ingen fredningstid overhovedet.

Men jeg forstår, at det er anderledes, når det gælder vold. Vi ser sådan set omvendt på det. Vi mener, vold er en af de mest modbydelige forbrydelser. Vi finder, det er en meget krænkende forbrydelse for offeret.

Vi er fuldkommen enige med justitsministeren i, at forebyggelse er godt, hvis det rækker, for hver gang man kan undgå en voldsforbrydelse, undgår man et offer. Og derfor har vi jo da også i årenes løb været med til at vedtage den ene forebyggende foranstaltning efter den anden. Men der er altså nogle, der ikke vil høre, og så må de jo føle.